

přemet a zase se připreclíkoval k nám. Když se ho Danuška se smíchem zeptala, ešivá by teda třeba nechtěl i toho plyšovýho měsíce, co trůnil na křesle původně i s tou krysou, hluboce se zamyslel. Držíc krysu stále v hubě přihopíkal k Danušce, zcela vážně prozkoumal milýho měsíce a.....JO! Ten by se mi taky hodil. Pustil krysu a drapsnul měsíc. A znova začal jezdil prostorem.

Hele to už jste z něj kolikrát vyloženě unavený, jak von furt jezdí sem a tam a raduje se □ □ □ . Zaplať pánbůh, že milej měsíc aspoň už nesvítil. No, původně prej v sobě měl nějaký svícení. To by ho nejspíš rozradostnilo natolik, že by nepřestal jezdit až do skonání světa □ . Chudák Honza. Nejen že teda musel převzít telefonování s babičkou, ale taky to vypadalo, že se nejspíš kvůli Rumíčkonávštěvě nedočká večere, kterou měla Danuška rozdělanou.

A tak jsem v momentě, kdy Rumouš zrovna projížděl kolem mě, vzala do ruky krysu. A! Ha! Krysa..... upustil měsíc a drapsnul krysu. Vrátila jsem milýho měsíce zpátky na křeslo a před tím ho trochu vopucovala. A doufala, že mi tenhle trik vyjde znovu. Vzala jsem do ruky medvěda a když Rumouš projížděl po třístapadesátým kolečku kolem mě, ukázala jsem mu medvěda. A! Ha! Medvídek.... upustil krysu, s kterou jsem provedla totéž co s měsícem a už jsem nás pakovala z bytu na chodbu. Cestou ještě Rumouš stačil zjistit, že NĚKDE v předsíni se nachází něco vysoce zajímavího, flusnul medvěda na zem a začal dělat impalu. Neboli se postavil na zadní jak impala co okusuje keříky a jal se zkoumat regály vestavěný skříně.

“Tak hele, Rumouši, přestaň bejt zvědavej jak tetka z rynku a padej domů!” doporučila jsem mu. Páč bych nerada způsobila hladovění u sousedůch. Nakonec jsem ho musela málem domů dokopat, páč tam bylo prej skutečně něco zajímavího. Eh, to zas byla návštěvička!!

P.S. Ze svíčky měla Danuška radost a trefila jsem její nákup fakt přesně, neb když jsme odcházeli domů, mihotal se tam už jen zbytkovej plamínek.